

ԽԱՅՃԱՄՈՒՆԻ ԱՔՈՎԿԱՆ

Պարապ վախտի խաղալիք

Բաքնագ (բաղաք) ծախտոն ու սալդաթը

Սալդաթի մեկը մեկ դուքան մտավ,
Բաքնագ կուզեր նա առնի, ու տեսավ,
Ծախտոյի մեկ աչքն վաղուց քոռացել,
Ի՞նչ աներ սալդաթն, շատ քիչ էր փողն էլ:
Ընչանք բախկալը՝ իր քոռ աչքովը
Գրվանքա, կշեռք բաքնագն գդալով
Մեյդան կրբերեր, չափ ու ձև կաներ
Պակասն, ավելին գլխիցն վեր կառներ՝
Սալդաթի ձեռը փլավ չէր ուտում,
Ուրիշ մարդ էլ խոմ՝ չկար դուքանումն:
Մեկ շերեփ լիքը բաքնագ վերցրեց,
Էնպես բախկալի սաղ աչքին խըփեց,
Որ ընչանք նա իր գլուխը լաց կրլեր,
Ռուսվա երեսն ու աչքը կըսրբեր,
Սալդաթն սաղ կճուճ բաքնագն վեր առավ,
Էն գնալն էր, որ գնաց, եղ չեկավ:

Բանն ընչանք բանի վերջը կհասնի,
Գողը՝ քարվանը կըտա կըտանի.
Թե աչքդ էլ քոռ է, սարհեսաբ բանիդ
Կա՛ց, թե չէ էլաժը ջո՛ւր կըդառնա ձեռիդ: